

Bodane m. f. sn
Grimstens hd

Ramunder - visan.

Nedanstående två versar äro meddelade af 90-åriga
Maria Olsson i Espelund, född i Ramundeboda, hvarest
hon lärt sig visan af sin mor.

Ja, femti alnar till byxetyg
och femton till byxeremmar.
Denna klädning var mig något trång,
jag har ej min fulla gång,
sad' Ramunder, den unge.

Det höga Broberget, det stodo de på,
Det trampa de neder i leret,
Detta var den härdan lek, sade jätten.
Ja, han var nyss begynt,
sad' Ramunder den unge.

(1. s.)

Nedanstående vers har återgifvits af 80-åriga
Edv. Jansson i Kolön. Han visste dock icke om
versen hörde till Ramunder-visan eller till
någon annan visa han kunde.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Han drog på sitt stora svärd,
Som han kallade Dimmelingen dyre,
och högg den store jättens hufvud af,
som sju (tu) par oxar ej förmäde att dra.

Nedanstående vers har återgifvits af Bernhard
Johansson i Baggetorp, som hört flera versar af
visan reciteras så sent som 1872, ehuru han nu
endast minnes nedanstående och detta oklart.

Ramunder han fattade i jättens långa skägg,
så köttet lossade från tänder.
Ja, illa grinar du,
men värre skall du bli,
sad' Ramunder den unge.

(1. s.)